

Pterocarya fraxinifolia var. dumosa

Hoogte	7 - 10 m
Kroon	afgeplat bolvormig tot rond, dichte kroon
Schors en takken	grijs, diep gegroefd, twijgen groenbruin
Blad	geveerd, frisgroen, 11 - 17 blaadjes, 25 - 30 cm lang, geveerd blad
Bloemen	hangende aënkatjes, groen, circa 8 - 15 cm, april/mei
Vruchten	nootjes in hangende vruchtkatjes, circa 30 - 45 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	vruchtbaar en vochtig
Bodemvochtigheid	kan op natte grond, bestand tegen lange overstroming
Verharding	verdraagt verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	matig tot goed, verdraagt geen zeewind
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen
Oorsprong	Kaukasus, Noord-Iran

Een cultivar die beduidend kleiner blijft dan de soort. Vertakt zich meestal laag en vormt een dichte kroon met meerdere zware hoofdtakken. Vaak als grove struikvorm aangeplant. Maximale hoogte tot circa 10 m. Door de lage vertakking en breed uitgroeiende zijtakken worden oude exemplaren vaak breder dan hoog. Oude stammen zijn donkergrijs en diep gegroefd. De naakte bladknoppen staan op korte stelen. Jong uitlopend blad is geelgroen en kan bij een late nachtvorst beschadigen. Het geveerde blad is kleiner dan bij de soort en bestaat uit minder deelbladeren die dichter bijeen staan. Ook deze blijven kleiner: 4 - 7 cm. Verlangt vochtige grond en is bestand tegen langdurige wateroverlast. Bij een gezond wortelgestel groeit hij ook op drogere plaatsen. Verdraagt geen zeewind.